

Tuwima Juliana

Dzielnice: Śródmieście

Osiedla: Śródmieście Północne

Atrybuty: Nazwy pamiątkowe Od polskich postaci historycznych

Rok utworzenia nazwy: 1957

Opis

Julian Tuwim (1894-1953) poeta, tłumacz, satyryk, eseista. Pochodził z Łodzi, tam się kształcił. Był znakomitym lingwistą, zadebiutował jako siedemnastolatek przekładami wierszy Leopolda Staffa na język esperanto. Po przyjeździe do stolicy w 1916 roku został współpracownikiem studenckiego czasopisma "Pro arte et studio". Krótko studiował prawo i filozofię na Uniwersytecie Warszawskim, jednak bardziej pochłonęły go działania artystyczne - był jednym z założycieli grupy poetyckiej Skamander, kierownikiem literackim kabaretu "Qui pro Quo", regularnie pisywał też do "Wiadomości Literackich", "Cyrulika Warszawskiego" i "Szpilek". Pod różnymi pseudonimami publikował teksty piosenek (m.in. "Miłość ci wszystko wybaczy" czy "Na pierwszy znak" - obie z muzyką Henryka Warsa, które w swym repertuarze miała Hanka Ordonówna) wykorzystywanych w takich kabaretach, jak "Cyrulik Warszawski", "Czarny Kot" czy "Miraż". Opublikował wówczas takie tomiki, jak "Czyhanie na Boga", "Sokrates tańczący" czy "Siódma jesień". Gorący zwolennik polityki Józefa Piłsudskiego, którego poznał podczas wojny polsko-bolszewickiej pracując w jego Biurze Prasowym, rozczarował się wydarzeniami przewrotu majowego, czego wyraz dawał w swojej twórczości (zbiory "Słowa we krwi", "Rzecz czarnoleska", "Biblia cygańska", "Treść gorejąca" a przede wszystkim satyryczny poemat "Bal w operze"). Okres okupacji hitlerowskiej spędził poza krajem - przez Rumunię i Włochy udał się do Francji, a po jej kapitulacji przez Hiszpanię i Portugalię do Brazylii, skąd przedostał się do USA, zamieszkując w Nowym Jorku. Przez cały czas był felietonistą konserwatywnych "Wiadomości Polskich, Politycznych i Kulturalnych" a później lewicującej "Nowej Polski". Jego największym dziełem z tego okresu był poemat liryczno-epicki "Kwiaty polskie". Do kraju powrócił w 1946 roku, opowiadając się za porozumieniem Polski i ZSRR. Spowodowało to ataki ze strony pozostałych na emigracji Polaków i wykreowanie przez władze komunistyczne na osobowość poetycką i tzw. poetę państwowego (willa przy ul. Zorzy 19, podarowana przez państwo). Rok później został kierownikiem artystycznym Teatru Nowego, zaprzestał też prawie pisania poezji na rzecz licznych przekładów z języka rosyjskiego. Opublikował jedynie trochę wierszy dla dzieci, w tym słynną "Rzepkę" oraz "Lokomotywę". Przez wiele lat cierpiał na liczne nerwice i depresje. Zmarł w Zakopanem w wyniku ataku serca. Spoczywa: Cmentarz Wojskowy na Powązkach - kwatera 24 A, rząd TUJE (Aleja Zasłużonych), miejsce 14\15. Upamiętnienia: ul. Nowy Świat 25 - dom w którym mieszkał i tworzył w latach 1951-1953 - tablica z piaskowca na frontowej ścianie (odslonięcie - druga połowa `50 XX w.).

Ciekawostki

Stan obecny:

Osiedle Nowy Świat. Powstało w 1949-56 wg proj. Zygmunta Stępińskiego w ramach odbudowy Nowego Świata, na miejscu oficyn kamienic tejże ulicy.

Data nadania nazwy: 1957.05.28
